

GŁOS CHŁOPIŃSKI

ROK IV

ŁÓDŹ, WTOREK 6 LIPCA 1948 ROKU.

Nr. 183 (1102)

Wbrew uchwale ONZ

Bernadotte usiłuje zlikwidować państwo Izrael i przekształcić Palestynę w kondominium anglo-amerykańskie
Pro rozrycia utworzenia „Uni Palestyjsko-Transjordańskiej”

NOWY JORK (PAP). — W Lake Success podano oficjalnie do wiadomości, że rozjemca ONZ w Palestynie Bernadotte przedłożył w dniu 28 czerwca delegatom żydowskim i arabskim nowe propozycje, które zmierzają do przekształcenia miesięcznego rozjemstwa kończącego się 9 lipca w trwały pokój. Bernadotte proponuje utworzenie federalnej unii państw żydowskiego i arabskiego z tym, że unia ma się rozciągać na tereny Palestyny i Transjordanii.

W myśl nowego planu pustynia Negeve ma być włączona do państwa arabskiego, podobnie jak i Jerozolima, podczas gdy zachodnia Galilea ma przypaść Żydom. Haifa przewidywana jest jako wolny port, zaś Lydda jako wolne lotnisko.

Bernadotte proponuje, ażeby granice obu państw omówiono najspierd przy jego współdziałaniu, następnie zaś ustalono definitywnie przez komisję graniczną. Unia będzie stała na straży wspólnych interesów gospodarczych oraz ma utrzymywać wspólne instytucje m.in. urzędy celne i akcyzowe, a wreszcie będzie urządzała politykę zagraniczną i wspólne środki obrony. Te wszystkie funkcje mają być sprawowane za pośrednictwem centralnej rady unii.

W sprawie imigracji Bernadotte proponuje, ażeby — w obrębie granic każdego z państw — należała ona tylko do kompetencji danego państwa. Jednakże po dwóch latach od chwili utworzenia unii każdy z jej członków będzie upoważniony do zażądania od centralnej rady unii skierowania przegładu polityki imigracyjnej drugiego członka. Jeśli rada nie uczyni tego będzie można przekazać sprawę radzie gospodarczo-społecznej ONZ, celem powzięcia wiążącej decyzji.

Ponadto propozycja Bernadotta wzywa do pełnej obrony praw religijnych i mniejszościowych przez członków z gwarancją ONZ zabzegnięcia świątynnych miejsc i siedzib religijnych oraz udzielenie mieszkańcom Palestyny, którzy na skutek konfliktu opuścili swe stałe miejsca zamieszkania, prawa powrotu bez żadnych ograniczeń z równoczesnym pełnym odzyskaniem własności.

Hr. Bernadotte skierował propozycje na ręce Trygve Lie'z z prośbą o przekazanie ich Radzie Bezpieczeństwa. W odrębnym liście do generalnego sekretarza ONZ, Bernadotte pisze, m. in.: „pomimo obecnego konfliktu istnieje w Palestynie wspólna możliwa do przyjęcia platforma do dyskusji. Jest nią uznanie przez obie strony konieczności stworzenia pokoju”.

Umowa handlowa

rodziec o-holenderska

MOSKWA (PAP). — W Moskwie podpisano umowę handlową pomiędzy Związkiem Radzieckim i Holandią. Umowa ureguluje wymianę towarową między obu państwami na okres 12 miesięcy. Komunikat podkreśla, że rokowania przebiegały w przyjaznej atmosferze i dowiodły życzenia obu stron rozwoju stosunków gospodarczych.

Wzgly zawarły umowę z rzez ceka strefy Niemcc

BERLIN (PAP). — Podpisano tu umowę handlową pomiędzy niemiecką Komisją Gospodarczą w radzieckiej strefie okupacyjnej a rządem węgierskim. Umowa przewiduje wymianę towarową w wysokości 6 milionów dolarów.

Złoto skradzione przez Hitlera wędruje do Banku Anglii

BERLIN (PAP). — Amerykański zarząd wojskowy w Niemczech podał do wiadomości, że w najbliższych dniach będzie przewieziono z Frankfurtu do Anglii 100 ton złota. Złoto będzie przechowane w Banku Anglii.

wych stosunków pomiędzy Arabami i Żydami w Palestynie oraz zasady zjednoczenia gospodarczego. Dzięki tej wspólnej platformie opracowano propozycje jako podstawę do dyskusji”.

Bernadotte zapowiada, że w razie odrzucenia jego projektu „złoży szybko sprawozdanie” Radzie Bezpieczeństwa, dając tym samym do zrozumienia, że zaniecha dalszego prowadzenia mediacji w obecnym sporze.

Nadużycia wyborcze w Finlandii

Prawca i kłacz szowała według recepty de Gasper ego

MOSKWA (PAP). Agencja Tass podaje z Helsinek, że według informacji tamtejszych dzienników „Vapaa Sana” i „Tuoksan Sanom” stwierdzono szereg wypadków nadużyć wyborczych. Nadużycia te miały na celu sztuczne zwiększenie ilości głosów partii prawicowych.

mat” stwierdzono szereg wypadków nadużyć wyborczych. Nadużycia te miały na celu sztuczne zwiększenie ilości głosów partii prawicowych.

Burzliwe obrady socjalistów francuskich

Doty partyjne grożą przywódcą rozłamem

PARYŻ (PAP). — Na zamkniętych posiedzeniach narodowego kongresu francuskiej partii socjalistycznej wystąpiono wielokrotnie z ostrą krytyką obecnej polityki kierownictwa partyjnego.

Ożywiona dyskusja wywiązała się wokół sprawozdania frakcji parlamentarnej partii socjalistycznej i jej stosunku do kierownictwa partyjnego. Delegat dolnej Loary — Staub — oświadczył, że jego federacja wypowiada się przeciwko sprawozdaniu, ponieważ frakcja par-

lamentarna nie wypełniła postanowień przyjętych na kongresie w Lyonie.

Delegat Rivet omówił politykę francuską w Indochinach, stwierdzając, że Francja winna była prowadzić rokowania z Ho-Si-Minhem. Co się tyczy kredytów wojennych, to zdaniem mówcy — partia socjalistyczna nie powinna się zgodzić na jakiegokolwiek ustępstwa związane z wydatkami na finansowanie wojny w Indochinach. Dowodem poważnej różnicy zdań na kongre-

Lzy Churchilla

Na konferencji starszych pań i panów w Hadze (obecni liczyli — ponad 60 lat każdy) Winston Churchill — mówiąc o Niemczech — rozplakał się.

W czasie dyskusji na temat polityki wewnętrznej omawiano również sprawę udziału Francji w planie Marshalla. Mówcy starali się przekonać delegatów o znaczeniu tej „pomocy” dla Francji, jednakże jeden z nich — Philippe — zmuszony był przyznać, że Amerykanie kierują się w swojej „pomocy” różnorodnymi celami, które należy tłumaczyć „ich specjalnymi interesami”.

Faworyzowanie hitlerowców w Niemczech zachodnich

SZTOKHOLM (PAP). Amerykański zarządca Prowincji Wirtembergia-Badenia, Lafolette, oświadczył w przemówieniu radiowym, że b. hitlerowcy i osoby znane z sympatii dla narodowego socjalizmu zajmują kluczowe pozycje w krajowych rządach zachodnich Niemiec.

56 proc. obecnych urzędników Prowincji Wirtembergia-Badenia należało swego czasu do NSDAP, 70-80 proc sędziów i prokuratorów w tym kraju znanych jest również ze swej prohitlerowskiej działalności w przeszłości.

Katastrofa lotnicza w Anglii

Dwa samoloty zderzyły się w powietrzu — kilku zesęc u pasażerów sploną o

LONDYN (PAP). — W niedzielę nastąpiła w Anglii olbrzymia katastrofa lotnicza w wyniku zderzenia się pasażerskiego samolotu skandynawskich linii lotniczych z brytyjskim samolotem transportowym RAF. Samoloty zderzyły się w powietrzu i spadły koło lotniska Northolt. Oba samoloty splonęły doszczętnie.

Spośród kilkudziesięciu pasażerów uratował się tylko jeden. Z samolotu skandynawskiego wydobyto do tychu 15 zwęglonych ofiar. Na pokładzie maszyny brytyjskiej znajdowało się 33 pasażerów, zaś samolot lecący z Kopenhagi miał 25 pasażerów. Wśród ofiar znajduje się wysoki komisarz brytyjski w Malajach Gent.

Bezwartościowe marki Clay'a

szę zamieszane w zachodnich sektorach Berlina

BERLIN (PAP). — Prasa berlińska komunikuje, że koszty wydrukowania nowych pieniędzy przez władze anglosaskie będą poniesione przez samych Niemców. Ludność niemiecka będzie musiała zapłacić łącznie około 100 milionów marek, tj. sumę, którą pochłonęło wypuszczenie na rynek nowej waluty obywateli, nazwanej popularnie „Markami Clay'a”. Dzienniki zwracają również uwagę, że po przeprowadzeniu odrębnej reformy walutowej w zachodnich sektorach Berlina, ludność pracująca tam nie otrzymała jeszcze ani razu wy-

W takiej sytuacji mieszkańcy tych sektorów nie są w stanie wykupować przydziałów kartkowych. Ponadto pomimo znacznego obniżenia ilości waluty obywateli opłaty za mieszkania i środki transportowe nie zostały zmniejszone.

Zerwanie rokowań w Indonezji

Holendrzy przygotowują nową inwazję

HAGA (PAP). — Holenderski minister spraw wewnętrznych Viltman oświadczył, że na skutek „pogorszenia się sytuacji” w Indonezji armia holenderska „będzie zmuszona wznowić działania wojenne”.

Komentując tę wypowiedź, dzienniki holenderskie piszą, że wspomniane działania wojenne mogą rozpocząć się już po 7 lipca, kiedy będą znane wyniki wyborów do drugiej iz-

Rozwój linii komunikacyjnych w Związku Radzieckim

MOSKWA (PAP). — W ubiegłych dwóch miesiącach uruchomiono w Związku Radzieckim ponad 20 nowych pasażerskich linii lotniczych. Moskwa posi. da codzienne połączenie powietrzne ze wszystkimi stolicami republik oraz z większymi ośrodkami przemysłowymi w kraju. Wprowadzono również regularną komunikację pomiędzy miejscowościami wypoczynkowymi południa a miastami przemysłowymi Uralu, Sybiru i Azji środkowej.

Fiasko konferencji do spraw.. pszenicy

WASZYNGTON (PAP). — We wtorek rozpoczęła się tu konferencja międzynarodowej rady do spraw pszenicy. Przewiduje się, że na skutek negatywnego stanowiska w tej sprawie szeregu państw nie dojdzie do zawarcia międzynarodowego porozumienia. Dotychczas zaledwie 13 państw z ogólnej liczby 36, które uczestniczyły w pierwszej fazie obrad w marcu br. udzieliło formalnej zgody na podjęcie porozumienia. Natomiast zarówno Argentyna, jak i Stany Zjednoczone, będące najważniejszymi eksporterami pszenicy odmówiły podpisania międzynarodowego układu.

by parlamentu.

Dziennik „De Waarheid” donosi, że radca poselstwa amerykańskiego w Hadze — Bonasal — wyjechał nieoczekiwanie do Waszyngtonu. Powrót jego wiąże się z zerwaniem rokowań w Indonezji i przybierającymi na sile pogłoskami podjęcia przez Holandję dalszej akcji wojennej przeciwko republice indonezyjskiej.

Bariera finansowa — na przekór

Berliński kocioł na zachodnim ogniu

Dzieje chaosu anglosaskiej reformy walutowej

(Od specjalnego korespondenta „Głosu“)

BERLIN, w lipcu. Program berliński pod koniec czerwca był stanowczo przeladowany „atrakcjami”. Chaos babiloński, jak określili sytuację jeden z berlińskich działaczy politycznych, powstał już w dniu 18-tym czerwca, kiedy to mocarstwa zachodnie, spełniając potajemne zalecenia londyńskie, postanowiły odgradzić Niemcy zachodnie murem odrębnej reformy walutowej.

Ludność oczekiwała wprawdzie już od tygodni tego kroku, a jednak liczone się wciąż jeszcze z tym, że gubernatorzy stref zachodnich w ostatniej chwili zawrócą z niebezpiecznej drogi i zastosują zamiast polityki awanturniczej — politykę porozumienia ze swoim partnerem wschodnim.

Jest rzeczą zrozumiałą, że w sytuacji, która się wytworzyła przez wprowadzenie marki zachodniej, władze radzieckie nie mogły z założonymi rękami czekać, aż potop zdewaluowanych marek z prowincji zachodnich zaleje odbudowywany z trudem pokojowy przemysł w strefie radzieckiej, zagrażając przede wszystkim egzystencji ludzi pracy.

Reforma zachodnio-niemiecka wykazała już w pierwszych dniach po jej ogłoszeniu, że zamiast zapowiedzianego przez anglosaskich ekspertów finansowych uzdrowienia gospodarki, nastąpił w niej chaos, przez zerwanie (z konieczności) łączności handlowej z obszarem wschodnim, jak również i z Berlinem.

Władze radzieckie zamierzały początkowo, drogą znacznego zaostrzenia kontroli granicznej, zapobiec gwałtownej Berlinoi i strefie radzieckiej inflacji, gdy jednak środki okazały się nie wystarczające i gdy zaledwie w ciągu kilku dni zatrzymano na granicy 90 milionów szmuglowanych z Bizonią marek, stało się konieczne, ze względów gospodarczych przeprowadzenie reformy walutowej na obszarze Niemiec wschodnich, oraz w samym Berlinie, który nie mógł, jak wyspa, trwać nadal samotnie wśród otchłani różnych marek.

Reforma walutowa zarządzona w strefie radzieckiej musiała zatem objąć i cały obszar Berlina, co zostało z zadowoleniem przyjęte przez ludność.

Ale nie długo trwała radość Berlińczyków: komendanci sektorów zachodnich, kontynuując dzieło rozbięcia Niemiec, postanowili i w samym Berlinie stworzyć najczarniejszą kolcami naj

rozmaitszych trudności — barierę finansową. Na przekór interesom ludności pracowniczey i na przekór głosom rozsądku została na teren trzech zachodnich dzielnic Berlina wprowadzona marka zachodnia, tzw. D. Mark z nadrukowaną literą „B”.

Od tej chwili Berlin stał się podobny do wielkiego mrowiska, w które nagie i brutalnie zatknęto kij. Mieszkańcy nie mogli nadążyć za potokiem zarządzeń walutowych, które zaczęły się sypać z rogu zachodniej obfitości. Zasady finansowe i gospodarcze były dyktowane przez dni kilka nie przez komendantów miasta, ale przez „czarny rynek” berliński, który w różnorodności obiegających Berlin walut potrafił znaleźć dla siebie źródło łatwego zarobku.

Wytworzyła się sytuacja wręcz paradoksalna, jakiej zapewne nieogladano jeszcze nigdzie przedtem. Marka wschodnia, oficjalnie wprowadzona i uznana rozpostarła swoje panowanie na cały obszar Berlina, gdyż mimo po czątkowego oporu, komendanci sektorów zachodnich musieli ją uznać za legalny środek płatniczy. Marka zachodnia, która spowodowała cały ten walutowy bałagan, rozpoczynała się w śródmieściu na granicy sektorów zachodnich z sektorem radzieckim, a kończyła już przy rogatkach miejskich. Obok tych dwóch różnych walut przyjmowano dawne marki, których wartość w sektorach zachodnich zmniejszono dziesięciokrotnie, oraz dawny bilon, którego wartość w sektorze radzieckim, ze względu na uboższą ludność, chwilowo pozostawiono bez zmiany.

W tę pełną finansowej niepewności i spekulacyjnego ryzyka dni, berlińczycy wędrowali masowo z zachodu na wschód miasta, by tam wymienić na osobę po 70 marek, potem zaś niektórzy bardziej przemysłni wracali do dzielnic zachodnich, gdzie mogli jeszcze otrzymać po 40 zachodnich marek na swój dowód.

Wprawdzie marka wschodnia miała zapew-

nione prawo pierwszeństwa, gdyż musiano ją przyjmować na terenie całego miasta, ale rozpoczęto wkrótce w dzielnicach anglosaskich o sobliwą agitację wśród tłumy, aby podważyć zaufanie do tych banknotów tylko dlatego, że zostały one wprowadzone przez władze radzieckie.

Agitatorzy nie służyli wyłącznie celom spekulacji.

Z walki walutowej uczyniono hecę polityczną.

Dla podniesienia „groźnej” sytuacji, Amerykanie wypuścili na ulice swego sektora liczne auta pancerne, a swoją policję wojskową wyposażyli w ciężkie karabiny maszynowe. Zakłopotany berlińczyk, zdany w dzielnicach zachodnich na łup „czarnego rynku” (gdzie w sklepach nic nie można było dostać), spoglądał z trwogą na ciągnące przez ulice pancerniki, na amerykańskich żołnierzy w bojowych hełmach, na lufy karabinów maszynowych i za podstępem spekulanta oddawał mu tylko — co wymienione 10 wschodnich marek za jedną zachodnią.

Sytuacja zmieniła się jednak krańcowo po przejściu przez plac Poczdamski lub Bramę Brandenburską do sektora radzieckiego miasta, gdzie nie było wprawdzie widać parady wojenno-militarnej, ale za to sklepy były otwarte, a obieg nowego pieniądza — marki wschodniej — najzupełniej normalny.

Ten sam berlińczyk przekonałby się rychło, jak kiepski zrobił interes, gdyż na placu Aleksandra (gdzie również gromadzi się czarna giełda) kurs marki zachodniej stał o wiele niższy od tej, którą przed chwilą lekkożylnie oddał.

Nie wiem, kto lepiej potrafiłby odwzorzyć przebieg berlińskiego chaosu walutowego: ekonomista, czy satyryk; sądzę, że zarówno tak jeden, jak i drugi znaleźliby tu dość materiału do wnikliwej obserwacji.

Leopold Marschak

Solidarność Albanii

Z rezolucją Biura Informacyjnego

MOSKWA (Obsl. w3). — „Prawda” donosi z Tirany, że Komitet Centralny Albańskiej Partii Komunistycznej opublikował komunikat, zawierający pełną aprobatę rezolucji Biura Informacyjnego w sprawie sytuacji w Jugosłowiańskiej Partii Komunistycznej. Centralny Komitet Albańskiej Partii Komunistycznej — czytamy w komunikacie — surowo potępia postępowanie kierowników Komunistycznej Partii Jugosławii, którzy zdradzili zasady marksizmu-leninizmu i obóz socjalistyczny oraz rozpoczęli otwartą walkę z wielkim krajem socjalizmu, z partią Lenina—Stalina i z obozem antyimperialistycznym.

Kierownicy Komunistycznej Partii Jugosławii zdradzili świętą sprawę bohaterstwa i bratniego narodu jugosłowiańskiego i pchnęli Jugosławie na drogę, wiodącą do katastrofy. Komitet Centralny Albańskiej Partii Komunistycznej zawsze znajdował się w stanie konfliktu z kierownictwem Jugosłowiańskiej Partii Komunistycznej, które usiłowało narzucić Albanii swoje własne metody i swoją zdradziecką trockistowską politykę.

Komitet Centralny Albańskiej Partii Komunistycznej zarzuca kierownictwu Jugosłowiańskiej Partii Komunistycznej dążenie do przekształcenia Albanii w kolonię. Komunikat stwierdza, że naród albański pozostanie wierny sojuszwowi, wiążącemu go z Jugosławią, lecz nie z jego obywatelstwem i antyimperialistycznym kierownictwem.

Komunikat w końcu podkreśla, że Komunistyczna Partia Albanii będzie nadal współpracowała z demokratycznym i antyimperialistycznym obozem, na którego czele kroczy Związek Radziecki.

SOFIA. — We wszystkich miastach Bułgarii odbywają się plenarne posiedzenia komitetów i lokalnych organizacji bułgarskiej robotniczej partii komunistów. Na posiedzeniach tych powzięto uchwały, aprobujące w całej pełni rezolucję Biura Informacyjnego.

BUKARESZT. — W całej Rumunii odbywają się zebrania lokalnych organizacji rumuńskiej partii robotniczej. Na zebraniach tych podejmuje się uchwały, zawierające całkowitą aprobatę rezolucji Biura Informacyjnego. Aktywiści i członkowie Rumuńskiej Partii Robotniczej witają z wdzięcznością inicjatywę Centralnego Komitetu Wszechrzeczowej Partii Komunistycznej ZSRR w demaskowaniu zdradzieckiej polityki kierowników Jugosłowiańskiej Partii Komunistycznej.

KOPENHAGA. — Organ duńskiej partii komunistycznej „Landog Folk” podkreśla, że krytyka i samokrytyka jest niezbędną bronią w walce o postęp. Błędów nie należy ukrywać, pogorszyłyby to bowiem tylko sprawę. Robotnicy całego świata, walczący o socjalizm rozumieją rezolucję Biura Informacyjnego. W głosach entuzjasmu prasy burżuazyjnej znajdują oni potwierdzenie słuszności krytyki Biura Informacyjnego. Rezolucja Biura Informacyjnego świadczy o tym, że kierownicze siły socjalizmu nie dadzą się zaskoczyć.

Sily te są dostatecznie wielkie, by otwarcie demaskować błędy tych, którzy opuszczają drogę, wiodącą do socjalizmu.

Lelio Basso ostrzega socjalistów włoskich „prawego skrzydła”

RYM (PAP). — Dotychczasowy sekretarz Włoskiej Partii Socjalistycznej — Lelio Basso, który ustępuje ze swego stanowiska, opublikował artykuł połączony w dzienniku „Avanti”. Basso podkreślił fakt, że na kongresie partyjnym w Genuii udało się przegnać niesłychanie silnym presjom i odeprzeć ofensywę prawego skrzydła socjalistycznego. Kongres zatwierdził przeważającą większością decyzję zachowania jedności partyjnej.

Basso zwraca jednakże uwagę, że prawe skrzydło partyjne przerodziło się z luźnej grupy w zorganizowaną frakcję, która po doznanej w Genuii porażce — przygotowała się ponownie do sięgnięcia po władzę. Dlatego też — przestrzega Basso — socjaliści włoscy, wierni dotychczasowej polityce partii, powinni zachować czujność celem zapewnienia utrzymania i wzmocnienia zjednoczonych sił demokracji.

Gospodarka planowa w Rumunii

Powołanie rządowej komisji odbudowy gospodarczej kraju

BUKARESZT (PAP). — Przy rumuńskiej radzie ministrów powołano do życia rządową komisję planowania, której zadaniem będzie informowanie rządu o stanie gospodarki narodowej i jego potrzebach. Komisja ma wypracować ogólny plan gospodarczy, zgodnie z dyrektywami oraz polityczno-ekonomicznymi celami określonymi przez rząd.

Z chwilą powstania tej komisji zakończono działalność wyższej rady gospodarczej oraz komisji odbudowy ekonomicznej i stabilizacji finansowej. Cała prasa rumuńska zwraca zgodną uwagę na olbrzymie znaczenie powołania nowej komisji dla odbudowy gospodarczej kraju.

Amerykańska tandeta zalewa zachodnie Niemcy

BERLIN (PAP). Jak donoszą z Frankfurtu, w zachodnich Niemczech toczy się walka pomiędzy amerykańskim koncernem samochodowym „General Motors” a niemieckimi firmami samochodowymi. Ceny za samochody amerykańskie utrzymuje się sztucznie na niższym poziomie od cen za najtańsze samochody niemieckie.

Pracujący w niemieckim przemyśle samochodowym robotnicy są coraz bardziej zaniepokojeni faktem, że przemysł ten jest uzależniony w większości od zagranicznych kapitałów, wśród których amerykańskie odgrywają dominującą rolę.

Do Zareczanska przybył nowy komendant. Był to nowy oberlejtendant Schultz. Gdy zapoznał się z atmosferą panującą w mieście, zrozumiał, że partyzanci mają stałe oparcie w miejscowej ludności. Postanowił „wykorzystać” zło w zarodku. Już w pierwszych dniach urzędowania nowego komendanta na rozkaz jego rozszerzano setki niewinnych ofiar. Tym niemniej, nie zmniejszono niebezpieczeństwa ze strony partyzantów. Wtedy Schultz postanowił działać radykalnie. Ale obrał do tego zupełnie inne metody. Zamierzał ośnić „liberalność” swoich podwładnych. Zresztą otrzymał z góry polecenie „opracować odcinek kulturalny”.

Na terenie miasta zjawili się mały czowiek o niespokojnych ruchach. Był to godny następcą zdraycy Pietrowa, którego Niemcom udało się wyszukać wśród zbiegłych z więzień kryminalistów. Nazywał się Greczuchin. Ludność Zareczanska pamiętała jedną z sprawek tego Greczuchina, polegającą na okradzeniu miejscowej spółdzielni. Dostał się wtedy do więzienia i zniknął na dłuższy czas z horyzontu.

Komendant Schultz bez namysłu mianował owego Greczuchina na stanowiska burmistrza miasta. Był to właśnie człowiek, na którego mocno liczył w sprawie „krzewienia”

kultury na gruncie zareczanskim. Pewnego dnia Greczuchin został wezwany na dłuższą pogawędkę przez komendanta. Nazajutrz burmistrz zaczął energicznie rozpytywać wszystkich napotkanych miejscowych ludzi czy gra kto z nich na białej gitarze lub w ogóle na jakimś instrumencie muzycznym. Na murach miasta ukazało się dziwne i niecodzienne ogłoszenie:

„Uwaga! Przeczytaj i przyjdź do nas! Zarząd Miejski ogłasza, iż celem krzewienia kultury i oświaty na terenie miasta w porozumieniu z dowództwem miejscowego garnizonu, przystępuje się do organizacji orkiestry instrumentów ludowych oraz kółka amatorów sztuki scenicznej. Wszystkich, pragnących wziąć udział w zapraszamy na zebranie organizacyjne, które odbędzie się w sali miejskiej. Nadmieniamy, że biorący udział w krzewieniu kultury będą zwolnieni od wszelkich innych prac”.

Zareczanie przeczytali ogłoszenie, ale nikt z nich nie zjawił się o oznaczonej godzinie do sali miejskiej. Wtedy Schultz jeszcze raz zawezwał do siebie Greczuchina i rozkazał mu „wyjaśnić” w należyty sposób ludności jaki cel ma opieka niemieckiego dowództwa nad kulturalnymi potrzebami miasta. Gre-

czuchin wlot zrozumiał komendanta. Nazajutrz do zarządu miejskiego sprowadzono pod eskortą kilku miejscowych młodych ludzi, o których było wiadomo, iż kiedyś grali na białej gitarze. W liczbie tych nieszczęśliwych „krzewicieli” kultury znalazła się również Szura Iwanowa. Energiczny Greczuchin zmusił wszystkich sprowadzonych by podpisali zobowiązanie, pod strachem wywieszenia do Niemiec, że będą grali w orkiestrze oraz kółku amatorskim.

Na zebranie organizacyjne orkiestry przybył sam komendant. Obejrzał uważnie przestraszone dziewczęta i wygłosił dłuższe przemówienie, w którym z naciskiem podkreślił zamiłowanie narodu niemieckiego do muzyki.

— Nasze dowództwo — rzekł uśmiechając się — chce zbliżyć wasz dziki naród do źródeł prawdziwej kultury. Członkowie orkiestry oraz kółka dramatyczne będą cieszyć się osobistym moim uznaniem. Pragnę, abyście rozumieili wyższość naszej kultury. Będziecie wszyscy otrzymywać po 25 gr chleba więcej. Niemcy niczego nie pożąają dla podniesienia waszego poziomu kulturalnego.

Po zakończeniu uroczystego przemówienia przystąpiono natychmiast do próby. A po trzech tygodniach orkiestra w pełnym składzie została wezwana do komendanta. Na rozkaz Schultz wykonano jakiś marsz, którego Schultz wysłuchał z wielkim zadowoleniem, a burmistrz Greczuchin nawet zmrużył w zachwycie oczy wyrażając w ten sposób swoje uwielbienie dla muzyki. Pan komendant nawet raczył odbijać takt obcasami swoich olbrzymich butów. Na zakończenie Schultz poprosił, aby orkiestra nauczyła się jego ulubionej piosenki: „Za tabliczkę czekolady pocałować ciebie jestem rada...”. Owe wokalne arcydzieło komendant raczył sam

zanucić dość przyjemnym, lecz nieco ochrypłym barytonem. Podniósł słowa piosenki na rozkaz komendanta od razu przełumaczył na rosyjski burmistrz Greczuchin. Kierownik orkiestry, stary i na w pół ślepy 75-letni ułiczny harmonista zareczanski, ściągnięty przez Greczuchina z domu noclegowego, uroczyście przyrzekł, że za tydzień piosenka zostanie wykonana przez orkiestrę w obecność komendanta.

Z organizacją kółka dramatycznego poszło nieco gorzej. Wprawdzie nielicznych aktorów sprowadzono pod eskortą do energicznego burmistrza, ale wśród tych przestraszonych amatorów sztuki scenicznej nie można było odnaleźć żadnego, który mógł pokierować próbami i wystawiać sztuki. Greczuchin był w wielkim kłopotcie, z którego wybawił go stary harmonista.

— Przed wojną — powiedział burmistrzowi starszek — kierownikiem kółka dramatycznego był jeden stary agronom. Nazywał się Szarapow...

— A gdzie go można teraz odnaleźć? — przerwał mu Greczuchin, który obdarzał staroego harmonistę wielkim zaufaniem. Podobno, niegdyś ten na wpół ślepy starszek był jednym ze znanych na południu Rosji „kasiarzem”. Ta właśnie okoliczność wzbudzała szczególną sympatię w panu burmistrzu.

Harmonista zamyślił się chwilę, a po tym wycedził przez zęby:

— Posadzili go przed samym wybuchem wojny, a może już wtedy, kiedy wojna się rozpoczęła. Nie pamiętam dobrze, jak tam z nim było — widocznie pamięć zawodziła starego, gdyż dodał zaraz: — zdaje się, że ten Szarapow zdefraudował coś czy też po prostu ukradł... A sympatyczny był człowieczek i dobrze sztuki wystawiał — westchnął stary harmonista.

Wędrownika na POLSCE

PIERWSZY POLSKI STATEK PASAŻERSKI NA WODACH ODRY

Na zakończenie „Dni Morza” we Wrocławiu odbyła się w stoczni „Zacisze” uroczystość spuszczenia na wodę odremontowanego holownika „Karpacz”, łodołamacza „Giewont” i motorówki inspekcyjnej „Śnieżka”. W czasie uroczystości nadano nazwę „Kinga” statkowi pasażerskiemu, który jest pierwszą polską jednostką tego typu na wodach Odry. Statek ten, mogący pomieścić na otwartym pokładzie i w dwóch kabinach ponad 200 osób, wyremontowała stocznia w Koźlu z zupełnie zniszczonego wraku, który przeszło 2 lata leżał w wodzie. W czasie Wystawy Ziemi Odzyskanych statek będzie obsługiwał linie komunikacyjne na Odrze.

CENNY ŁADUNEK W GDYNI

Do portu gdyńskiego zawinął fiński parowiec „Rejo” przywożąc 157 ton miedzi w sztabach. Jest to bardzo cenny ładunek. Miedź przywieziona została z Finlandii w ramach umowy polsko-radzieckiej.

ZABAWKI DLA DZIECI ROBOTNIKÓW ROLNYCH

Państwowe Nieruchomości Ziemskie okręgu szczecińskiego zakupiły ostatnio za 10.000 zł. zabawek. Są one przeznaczone dla 17 przedszkoli, prowadzonych w majątkach państwowych. Przed szkoła te wyposażone zostały również w talerze, kubki, ręczniki, wiadra itp.

AMERYKA RÓWNIEŻ IMPORTUJE Z POLSKI

Amerykański statek „Mormaoer” zabral z Gdyni do Nowego Jorku drobnicę, składającą się z pierza pościelowego, tkanin impregnowanych oraz zabawek. Ładunek zakupiony został przez prywatnych odbiorców amerykańskich, którzy nawiązali kontakty z przemysłem polskim podczas tegorocznych Targów Poznańskich.

Poradnik hodowcy

Pokrój dobrej krwi mlecznej

Krowa, zdolna do produkcji dużej ilości mleka, ma zwykle budowę, wykazującą samicość i zdolność wyzyskiwania paszy. Żeńskość krwi mlecznej poznajemy po jej figurze, rozbudowanej w zadzie, po delikatnym ukostnieniu i po spokojnym zachowaniu się. Zdolność do dużej wymiany materii poznajemy po obszerności pomieszczenia narządów trawiennych, a zatem szerokości w ledźwiach i dużym odstępie między ostatnimi żebrami, a miednicą. Obszerna jama brzuszna umożliwia przyjmowanie dużych dawek paszy, których objętość jest zwiększona przez ich soczystość. Szeroki pysk z silnymi, płaskimi i szeroko rozstawionymi zębami dolnej szczęki, umożliwia szybkie spożywanie paszy. Miętkość i elastyczność skóry daje rękojmię dobrego rozwoju i funkcjonowania gruczołów skórnych dojnej krowy. Dobra mlecznica ma silnie rozwinięte gruczoły. Świecący połysk skóry świadczy o dobrej działalności gruczołów łojowych, duże krople potu okrywające słu-

zowice, wskazują na dobrą działalność gruczołów potowych; wreszcie małowłna uszna dobrze obłożona pomarańczowego koloru woszczyną — są to dowody dobrego reagowania gruczołów skórnych na wymianę materii organizmu krowy.

Wymię jest przekształconym gruczołem skórnym i podlega tym samym bodźcom jak i inne tego typu gruczoły — zatem ich sprawność czynnościowa jest wskazówką wymiany materii. Wymię powinno być duże, wielkość jego zależy od okresu mleczności, w jakim krowa się znajduje. Przed ociepleniem i w pierwszych tygodniach po ociepleniu wielkość wymienia wzrasta, a następnie stopniowo maleje. Przed każdym udojem powinno wzbierać, po wydojeniu wiotczeć, i wyraźnie się kurczyć. Budowa wymienia powinna być prawidłowa — to znaczy równomiernie rozbudowana w okolicy wszystkich czterech strzyków.

Zawieszenie wymienia powinno sięgać w tyle jak najwyżej, a ze strony brzusznej jak najdalej ku przodowi, co zapewni swobodny jego rozwój. Powierzchnia skóry powinna wykazywać gęste żyłkowanie i być okryta krótkim puszystym włosem, skóra winna być cienka, elastyczna, na powierzchni swej gładka i jakby lekko natłuszczona.

Strzyki powinny być duże nie mniejsze niż 8 cm pojemne, o elastycznych ściankach, nie wypuszczające kropli mleka, między udojami. Naskórek na strzyku powinien być gładki i dostatecznie natłuszczony by się nie złuszczał.

Wyteżona czynność gruczołu dobrej mlecznicy wymaga obfitego krążenia krwi. Dlatego tzw. żyły mleczne powinny być wyraźne, pojemne i mieć duże otwory ujściowe do jamy piersiowej (tzw. dolki mleczne). Żyły mleczne bywają nieraz rozgałęzione i wpadają do jamy tułowej nie przez jeden lecz przez parę otworów.

Wydatność mleka zależy od szeregu czynników, z których najważniejszymi są wpływ rozwijającego się płodu, skarmianych składników pokarmowych, wpływy nerwowe wynikające z macierzyństwa, mechaniczne drażnienie wymienia przez ssanie i dojenie. Człowiek, wyszukujący krowę dojąną do swoich celów, działa na nią wszystkimi czterema czynnikami. Reguluje czas jej ciąży, usuwając lub opóźniając wpływ następnej ciąży na obecność mleczności. Żywieniem, dostosowanym pod względem jakości składników mlekotwórczych paszy, ich ilości i pory zadawania, umożliwia jak największe wykorzystanie zdolności produkcyjnej wymienia.

Duży wpływ na większą wydajność mleczną ma łagodne obchodzenie się z krową. Przy wrogim bowiem stosunku krowy do dojącego człowieka, krowa mleka nie przyspuści i wydajność jej zawsze będzie nikła i wkrótce ustanie zupełnie. Wreszcie umiejętne naciskanie zbiornika i strzyków mlecznych podczas dojenia oraz nacieranie i masowanie całego wymienia również nie pozostaje bez wpływu na zwiększenie jego funkcji.

Inż. J. Krautforst.

Gnilec grasuje wśród pszczół

W związku z trwającym od dłuższego czasu deszczami stan pasiek w naszym województwie jest bardzo zły.

W ulach dochodzi nawet do braku pokarmu. Poza tym, jak się dowiadujemy, w okolicach Nowego Miasta i w gm. Inowódz w pow. rawskim grasuje gnilec, który niszczy roje.

Zrzeszenie pszczelarzy w Rawie przystępuje w związku z tym do przeglądu pasiek (a jest ich w pow. 390), w celu stwierdzenia stanu zdrowotności i zapobiegania rozszerzeniu się choroby.

Związek pszczelarzy zamierza również wszcząć starania o przydział cukru dla właścicieli pasiek, by pszczoły mogły przetrzymać obecny zły okres.

Wieś czeka na lekarzy!

Stan leczenia na wsi musi ulec poprawie

Stan leczenia na wsi — pozostawia jeszcze dużo do życzenia. Głównym i zasadniczym powodem tego jest brak odpowiedniej liczby lekarzy, którzy poświęciłiby się niesieniu pomocy — dla ludności. Rzadko naogół się zdarza, aby chłop się leczył. Lekarza z zasady wzywa się już do umierającego, kiedy rzeczywiście nic choremu nie może

pomóc. Do szpitala odwozi się też chorych już w beznadziejnym stanie, a do niemożliwością lekarza zwykle się nie wzywa.

Dzieje się tak w głównej mierze dlatego, że wezwanie lekarza na wsi pociąga za sobą olbrzymie koszty. Często wizyta lekarska kosztuje kilkanaście tysięcy złotych. Rodziny chorego i sam chory zwlekają więc z wezwaniem le-

karza do chwili, gdy pomoc ta jest już spóźniona.

Stan zdrowotności na wsi może ulec poprawie tylko przez rozwój społecznego leczenia. Więcej przychodni wiejskich, więcej ośrodków zdrowia, gdzie za niewielką opłatą, a nawet bezpłatnie chory może znaleźć pomoc i opiekę, tak jak to jest już w większych miastach.

Zakładanie ośrodków zdrowia czy to państwowych, czy też spółdzielczych natrafia na najważniejszą przeszkodę: na brak lekarzy, którzy chcieliby poświęcić się praktyce w małych miasteczkach i wsiach.

Słowa te nie są atakiem na lekarzy, wśród których jest wielu pracujących dla społeczeństwa z pełnym poświęceniem i samozaparciem. Smutnym faktem jest jednak to, że nie można znaleźć lekarzy do pracy w społecznych ośrodkach, że lekarze trzymają się większych miast, gdzie znajdują zamożniejszą klientelę.

Związek lekarzy powziął w swoim czasie uchwałę, że każdy lekarz poświęci 5 godzin dziennie na pracę społeczną. Wielu lekarzy poświęca cały swój czas pracy społecznej i w ogóle nie ma prywatnej praktyki, ale wielu lekarzy znów od pracy w ośrodkach społecznych wykręca się pod dziesiątkiem pretekstów.

W naszym województwie smutnym przykładem jest Rawa Mazowiecka, gdzie na 12 lekarzy tylko dwóch pracuje społecznie, a dziesięciu pracuje dla prywatnej klienteli.

Niestety, nie ma dotychczas odpowiedniej ustawy o przymusie pracy społecznej dla lekarzy i o przymusowym osiedlaniu lekarzy na prowincji. Wskutek tego mamy takie wypadki, że w wielu miastach są ośrodki zdrowia, są mieszkania i odpowiednie warunki dla lekarzy, ale nikt z lekarzy nie chce się tam osiedlać. W wiejuńskim na 176 tysięcy mieszkańców jest 11 lekarzy, w kutnowskim na 100 tys. mieszcz. jest dwa razy tyle — bo 23 lekarzy.

Osobną sprawą jest również niewłaściwa polityka niektórych szpitali. Przykładem tutaj może być Piotrków, gdzie na 125 łóżek na oddziale chirurgicznym — 40 łóżek przeznaczono na wydział wewnętrzny. Często się tam zdarza, że łóżka na chirurgii stoją wolne, a chorzy przyjeżdżający z odległych wsi nie mogą dostać miejsca na przepełnionym wydziale wewnętrznym. Dodać należy, że są w Piotrkowie projekty dalszej rozbudowy oddziału chirurgicznego, a oddział wewnętrzny i dziecięcy są zapomniane. W koneckim jest podobnie — bo na 60 łóżek w chirurgicznym — jest 10 w oddziale wewnętrznym.

Wszystkie te sprawy omawiane były na ostatniej sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej. Dyskusję na ten temat rozpoczął pierwszy sekretarz WKPPR, tow. Minor.

Mamy nadzieję, że zagadnienie właściwego osiedlania lekarzy jak i zagadnienie obowiązku pracy społecznej oraz właściwej polityki szpitalnictwa znajdą niebawem właściwe rozwiązanie w postanowieniach odpowiednich czynników — tym nie mniej sprawą tą winny się bardziej sumiennie zająć organizacje zawodowe lekarzy.

K. I. Zaleski.

ZRZESZENIA HODOWCÓW W RAWIE ROZWIJAJĄ OŻYWIŁĄ DZIAŁALNOŚĆ

Zrzeszenie hodowców bydła w pow. rawskim rozwija ożywioną działalność, organizując odczyty i referaty, na których uświadamia się hodowców o nowoczesnych metodach hodowli.

Członkowie zrzeszenia prowadzą również energiczną walkę o pełną realizację ustawy licencyjnej, pomagając władzom w likwidowaniu nielicencjonowanych buhaj, które wpływają na karłowacenie naszego bydła.

W tym samym kierunku rozwijana jest również działalność zrzeszenia hodowców koni, które liczy 300 członków.

TEATRY

TEATR WOJSKA POLSKIEGO

Z powodu remontu w miesiącu lipcu teatr nieczynny.

TEATR POWSZECHNY

Teatr w miesiącu lipcu nieczynny.

Teatr „BAGATELA” Piotrkowska 94.

Dziś i codziennie o godz. 20-ej koniec przedst. 22-ga znakomita komedia Ludwika Verneuil'a pt.

„MUSISZ BYĆ MOJA”

Kasa czynna przez cały dzień: tel. 272-70.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Piotrkowska 243

Dziś i codz. o godz. 19.15 „ROSE-MARIE” romantyczna operetka w 7 obrazach — Otto Heibacha. Udział bierze 60 osób. — Chór — Balet — Orkiestra. Bilety wcześniej do nacya w Spółdzielni Artystów - Plastyków — Piotrkowska 102, a od godz. 17-ej w kasie teatru. W niedzielę kasa teatru czynna od godz. 11.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34.

Dziś o godz. 19.15 sztuka Maxwell Andersona „JOANNA Z LOTARYNGII” z Ireną Elchle równa w roli tytułowej. Udział biorą: Stanisław Bugajski, Stanisław Daczyński, Jerzy Duszyński, Halina Głuszkówna, Czesław Guzek, Wanda Jakubińska, Janusz Jaroń, Michał Melina, Adam Mikołajewski, Tadeusz Schmidt, Ewa Szumańska i Ludwik Tatarski. Reżyseria Erwina Axera, kompozycja płytowa Otto Axera. Kasa czynna od 12-ej, tel. 123-02.

Letni teatr „OSA”, ul. Zachodnia 43, tel. 140-09

Godz. 19.45 otwarcie teatru letniego i premiera rewijomontażu pt. „W ogrodzie przy podgrodzie” z udziałem całego zespołu.

Teatr „SYRENA” Traugutta 1

Balet Zizi Halama, zapowiada T. Bocheński, pocz. o godz. 19.30, kasa czynna od godz. 10-13 i od 16-ej.

KINA

ADRIA — „Guwernantka”, godz. 18, 20.30; w niedzielę 15.30.

BAJKA — „Mężczyźni w Jej życiu”, godz. 18, 20; w niedz. 16.

BAŁTYK — „Zagubione dni”, godz. 16, 18, 21; w niedz. 13.30.

GDYNIA — Kino nieczynne — na czas remontu Program Aktualności przeniesiono do kina „Hel”.

HEL — (Dla młodzieży) „Pięciu Zuchów”, godz. 16, 18.30, 21; w niedz. 13.30.

HEL — „Program Aktualności Krajowych i Zagr. Nr 19”, godz. 11, 12, 13, 14, w niedz. 11, 12, 13.

MUZA — „Życie Emila Zoli”, godz. 18, 20; w niedz. 16.

POLONIA — „Rosanna siedmiu kszyców”, godz. 16, 18.30, 21, niedz. 13.30.

PRZEDWIOSNIE — „Płomień Nowego Orleanu”, godz. 18, 20; w niedz. 16.

ROBOTNIK — „Wyspa Skarbow”, godz. 17, 19, 21; w niedz. 15.

ROMA — „Ostatni Etap”, godz. 18, 20.30, w niedz. 15.30.

REKORD — „Curie Skłodowska”, godz. 18, 20.30; w niedz. 15.30.

STYLOWY — „Wieczna Ewa”, godz. 16.30, 18.30, 20.30; w niedz. 14.30.

SWIT — „Tinur i Jego Drużyna”, godz. 18.30, 20.30; w niedz. 16.30.

TATRY (w ogrodzie) — „Wiosna”, godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedzielę 14.30.

TECZA — „Kulisy Wielkiej Rewii” godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30.

WISLA — „Casablanca”, godz. 17, 19, 21; w niedz. 15.

WŁOKNIARZ — „Gasnący Płomień”, godz. 15.30, 18, 20.30; w niedz. 13.

WOLNOŚĆ — „Zagubione dni”, godz. 15, 17.30, 20; w niedz. 12.30.

ZACHETA — „Rodzina Froment”, godz. 18, 20.30; w niedz. 15.30.

Co usłyszymy przez radio

12.04 Dziennik, 12.25 Arty i pieśni kompozytorów słowiańskich w wyk. C. Kozaka - baryton, 12.45 Poradnik dla wsi, 13.00 Muzyka obiadowa, 13.45 „Muzyka radziecka” — aud. w opr. dr Z. Lissa, 14.30 (Ł) Z dzisiejszej prasy, 14.35 (Ł) Mazurki — od Głinki do Szymanowskiego (płyty), 15.05 (Ł) Komunikaty, 15.10 Lekkie piosenki z płyt, 15.30 Bajki Brzechwy Tuwima, Zukowskiego, 15.45 Kwadrans muzyki lekkiej, 16.00 Dziennik, 16.30 RAOUL KOZALSKI — Sonata e-moll (na skrzypce i fortepian), 17.00 Audycja dla młodzieży, 17.15 „W letnie popołudnie” — audycja muzyczna, 17.45 Przegląd tygodnia, 18.00 Wystawa Ziemi Odzyskanych, 18.05 Koncert poświęcony twórczości MOZARTA, 18.50 Poradnik językowy, 19.00 (Ł) „Tu mówi robotnicza Łódź”, 19.10 (Ł) Recital śpiewaczy Haliny Szczegółówny, 19.30 „Tancypunkt” 9-ty odcinek powieści B. Prusa, 19.45 Rezerwa, 21.00 Dziennik k, 22.00 „Od menueta do tanga”, 22.45 (Ł) Koncert życzeń, 22.58 (Ł) Omów. progr. lok. na jutro, 23.00 Muzyka taneczna (płyty) 23.20 Program na jutro 23.30 Zakończenie audycji i Hymn.

D-030024

Po raz pierwszy w historii wyścigu leader zwycięża na ostatnim etapie Łodzianin Pietraszewski na drugim miejscu w ogólnej klasyfikacji

W niedzielę rozegrany został ostatni etap międzynarodowego Wyścigu Kolarskiego Dookoła Polski na trasie Łódź — Warszawa.

Wystartowało 31 zawodników — na mecie przybyło 29. Etap ten cechowało niezwykle wysokie tempo, które narzucił Wójcik i Pietraszewski. Obaj oni zainicjowali ucieczkę wkrótce po starcie i coraz bardziej oddalali się od pozostałych zawodników, którzy rozbili się na kilka grup.

Wójcik i Pietraszewski, prowadząc na zmianę, przejechali w pierwsze dwie godziny 76 km. Przeciętna szybkość, uzyskana na tym etapie wynosiła 41,2 km. godz. i jest rekordowa dla „Tour de Pologne”.

Na ulicach Warszawy Wójcik wyprzedził Pietraszewskiego i przejechał pierwszy metę na stadionie W. P. owacyjnie witany przez liczącą zebranych widzów, którzy znieśli go z boiska na rękach. Pietraszewski, który tuż przed stadionem miał defekt łańcucha, przybył na metę prawie minutę później po zwycięzcy podczas, gdy następna grupa zawodników miała na metę prawie o 10 minut gorzej niż Wójcik.

Należy podkreślić, że w historii „Tour de Pologne” zdarzyło się po raz pierwszy, żeby lider wyścigu wygrał ostatni etap. Zakończenie wyścigu oglądali z łoża honorowej m. in gen. Rudolf, min. Rustecki i dyr. GUKF inż. Kuchar.

Kolejność na mecie była następująca: 1) Wójcik — 3:18:45, 2) Pietraszewski — 3:19:33, 3) Wygłeda — 3:28:19, 4) Napierała — 3:28:19, 5) Wrzesiński — 3:28:19, 6) Widewall — 3:28:20, 7) Waverka — 3:28:24, 8) Królikowski — 3:28:26, 9) Rzeźnicki — 3:28:36, 10) Łazarczyk — 3:33:44, 11) Madi — 3:34:44, 12) Rydmark — 3:34:45.

Klasyfikacja drużyn narodowych po etapie Warszawa — Łódź:

1) Polska I — 10:16:40, Polska II — 10:29:28, 3) — Czechosłowacja — 10:47:13, 4) Polska IV — 10:47:45.

Ostateczne wyniki międzynarodowego Wyścigu Dookoła Polski:

Indywidualnie: 1) Wójcik — 58:36:24, 2)

WÓJCIK (Warszawa) PIETRASZEWSKI (Łódź) WRZESIŃSKI RZEŹNICKI (Warszawa).

Pietraszewski — 59:00:18, 3) Wrzesiński — 59:12:54, 4) Rzeźnicki — 59:30:45, 5) Waverka (Czechosłowacja) — 59:33:15, 6) Widewall (Szwecja) 59:51:52, 7) Mad: (Węgry) — 59:51:52 8) Rydmark (Szwecja) 60:00:17 9) Wygłeda — 60:09:54, 10) Nowoczek — 60:17:00, 11) Napierała — 60:21:19.

Kolejność drużyn w konkurencji klubowej: 1) ZZK (Warszawa) — 118:41:21, 2 „Ruch” (Chorzów) — 120:04:4, 3) „Partyzant” (Łódź) — 120:44:36, 4) „Sarmata” (Warszawa) — 125:121:37:47, 5) „Gwardia” 1 (Warszawa) — 125:28:33, 6) „Gwardia” 2 (Warszawa) — 127:15:47.

Klasyfikacja drużyn narodowych: 1) Polska I — 176:50:01, 2) Polska 2 —

XX-lecie TUR-u

Jubilaci zwyciężają ZZK 2:1 Bramki zdobyli: Kraszewski i Koczewski

Wczoraj w Łodzi odbyły się na stadionie Helenowa uroczystości jubileuszowe z okazji 20-lecia istnienia Robotniczego Klubu Sportowego TUR-u. Oficjalną część uroczystości rozpoczęło defiladą sekcji jubilatów oraz delegacji klubowych.

W części sportowej jubileuszu uzyskano następujące wyniki: TUR pokonał ŁKS w starciu w piłce nożnej systemem trójkowym 2:1 oraz drużyna piłki nożnej jubilatów z roku 1928 wygrała z seniorami Widzewa 3:2 (3:1). Bramki dla TUR-u zdobyli Sobczak, Koczewski i Joński. Wyróżnili się: bramkarz Kaczmarek w drużynie zwycięskiej i Krakowiak w zespole pokoranym.

Odbył się również mecz szczyptorniaka męskiego między kombinowanymi zespołami jubilatów, uzupełnionymi zawodnikami ŁKS-u.

W piłkarskim turnieju siódmymkowym startowało 15 drużyn. W finale TUR (Łódź) pokonał ZZK (Łódź) 2:1 (1:0). Bramki dla TUR-u zdobył Kraszewski 2, dla kolejarzy Koczewski. Gra ładna.

Wczoraj ŁKS popisał się Rymer wyjechał z Łodzi z bagażem 6 bramek

Wczoraj ŁKS na meczu z Rymerem miał b. dobry dzień. Gra zespołowo i zwycięstwo zapewnił sobie już do przerwy. Łodzianie złapali drugi oddech — oby poszło tak dalej.

Składy obu zespołów przedstawiały się następująco:

RYMER: Chromiak,

Matloch, Pytlak, Janik, Gajewski, Molyka, Franke, Ruda, Pierchala, Kurzeja, Dybała.

ŁKS: Szczerzyński, Włodarczyk, Łuc II, Łuc I, Karolek, Pietrzak, Hogendorf, Baran, Janeczek, Łącz i Kopera.

Sędzia Fiszcz z Poznania — dobry.

W 6 min. prowadzenie dla gości zdobył Kurzeja. W 9 min. Baranowi udaje się wyrównać. Gra staje się interesująca, zwłaszcza ciekawe są momenty pod bramką Rymera. W 12

min. po rzucie wolnym — główkuje Baran z pozycji lewego łącznika i strzela drugą bramkę dla swych barw. W ciągu kilku zaledwie minut — padły trzy gole. W 15 min. zbiera rześiste oklaski Szczerzyński za brawurowo obroniony strzał.

W 22 min. pada trzecia bramka dla ŁKS-u: dośrodkowanie Hogendorfa chwytła na główkę Łącz, piłkę ma obrońca Rymera, od którego się odbija, a stojący obok Janeczek skierowuje ją do siatki gości. W tej fazie gry miejscowi grają dobrze, z silną wolą zwycięstwa.

W 27 min. Franke podlupie pod bramką gospodarzy. W 34 min. po rzucie rożnym piłkę chwytła na głowę Łącz i strzela nieuchronnie czwarty punkt dla ŁKS-u. Bramkarz Rymera jest zupełnie przybity. Nie chwytła już tak pewnie jak poprzednio. Za to Szczerzyński zbiera nadal oklaski. Na trzy minuty przed

przerwą zawodnik Rymera broni na polu karnym ręką Zarządzoną jedenastką zamienia w piątą bramkę Baran.

Po zmianie stron gra toczy się na środku boiska. Tempo trochę osłabło. Rzut wolny broni w pozycji leżącej na aut Włodarczyk. Zaznacza się lekka przewaga Rymera. W 16 min. Łącz podwyższa wynik do 6:1 dla ŁKS-u. Później gra staje się coraz mniej ciekawa. Zawodnikom obu zespołów nie udaje się zmienić wyniku. Wleceć okazał miała drużyna gości, jednak nic jej nie wychodziło.

ŁKS w dniu wczorajszym był dobrze usposobiony, zwłaszcza linia ataku, która grała zespołowo. Najslabiej wypadł Kopera oraz Pietrzak. Obrońcy stanęli na wysokości zadania. Szczerzyński więcej niż poprawny. Bardzo precyzywny był Łącz.

Rymer najlepsze punkty miał w pomocy oraz Dybała w napadzie. Atak gości w polu dorównywał przeciwnikowi, jednak za bardzo kombinował pod bramką ŁKS-u. Poza tym napaścnycy gości dobrze strzelali rzuty różne. Po „puszczeniu” pięciu bramek — Chromaka zastąpił rezerwowy bramkarz. Rzuty wolne zawodnicy Rymera strzelali b. silnie, nawet zbyt silnie, bowiem przeważnie szły za bramkę ŁKS-u.

Widzów 8 tysięcy.

Rekordów nie bije się codziennie

Nowa próba Mc. Kenle'a nie powiodła się

NOWY JORK (obsł. wł.) — W drugim dniu lekkoatletycznych mistrzostw Ameryki, rozgrywanych w Milwaukee, odbyły się finały poszczególnych konkurencji. W finałowym

biegu na 400 m Herbert Mc Kenley, który pierwszego dnia uzyskał w przedbiegu wynik lepszy od rekordu świata 45,9 sek., zaatakował ponownie najlepszy wynik światowy, lecz próba ta nie powiodła się.

Konkurencje rozegrane w drugim dniu mistrzostw przyniosły następujące wyniki:

Bieg 100 m: 1) — 3) Ewell, Dillard i Bienze, — wszyscy po 10,6 sek.

Bieg 110 m przez płotki: 1) — 3) Porter, Dillard, Dwyer — wszyscy po 14,1 sek.

Bieg 200 m: 1) — 3) La Beach, Bourland, Ewell — wszyscy po 21 sek.

Bieg 400 m: 1) Mc Kenley — 46,3 sek., 2) Field, 3) Matson.

Bieg 800 m: 1) — 3) Barten, Pearman, Perkins — wszyscy po 1:51,3 min.

Bieg 1500 m: 1) Dodds — 3:52,1, 2) Sink 3) Mark. Wszyscy ukończyli bieg w jednokowym czasie.

Bieg 10.000 m: 1) Otooles — 32:29,7, 2) Wilt — 32:29,7, 3) Goffberg.

Skok w dal: 1) Johnson — 7,73 m.

Rzut młotem: 1) Bennet — 53,35 m., 2) Felten — 52,82 m.

W Warszawie „Widzew” się potknął...

Stołeczna Legia zwycięża łodzian 6:0

WARSZAWA (obsł. wł.) — Na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie rozegrane zostało spotkanie piłkarskie o mistrzostwo „Ligi” między stołeczną Legią a łódzką drużyną Widzew. Mecz zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Legii w stosunku 6:0 (4:0). Drużyna Legii miała przez cały czas meczu zdecydowaną przewagę nad słabo grającym przeciwnikiem. Na wyróżnienie zasługuje linia pomocy z pracowitym Waską na czele. Drużyna Widzewa zawiodła. Atak grał chaotycznie i jedynie sporadycznymi wypadami przedstawiał się pod bramką Legii. Formacje defensywne nie potrafiły skutecznie przeciwstawić się szybkiemu atakowi przeciwników.

Liga „L”ga!

Garbarnia — AKS 1:1 (0:1)
Ruch — Wisła 1:1 (0:1)
Tarnovia — ZZK (Poznań) 2:2 (2:1)

O WEJŚCIE DO II LIGI

Bzura (W-wa) — Lechia (Gdańsk) 4:4 (3:1)
Lublinianka — Gwardia (Olsztyn) 4:1 (1:0)
Pomorzanin — Legia (Krosno) 8:0 (5:0)
Bałdon — Szombierki 1:1 (1:1)
P. T. C. — Wici 3:0 (2:0)

Sport w Zw. Zawod.

Piłkarze rozpoczęli eliminacje

W Łodzi został rozegrany mecz eliminacyjny do ogólnopolskich mistrzostw sportowych Zw. Zawodowych (które odbędą się w sierpniu w Warszawie) — pomiędzy reprezentacją Włóknarzy Oddziału 1000 a reprezentacją Oddziału 6000 Nr. 2 (Dziw. Pończonicki).

W Łodzi została zacięta i ciekawej grze mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji łódzkiej w stosunku 3:1 (2:0).

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Kempe. Następnego spotkania i miejsce rozegrają z reprezentacją Włóknarzy Zyrardowa.